

összhangban azzal a tanításával, hogy Isten országa már elérkezett, nem utolsósorban éppen általa. Isten most, „a fületek hallatára” kínálja fel az „általános gazdasági-társadalmi amnesztiát” a szegények számára! Ez természetesen azt is jelenti, hogy Jézus felfogásában a szegények felszabadításának nem ötvenévenkénti eseménynek, hanem mindennapos gyakorlatnak kell lennie. Másrészt Jézus nem jogi szabályozással, nem „a törvény erejével”, nem hatalmi erőszakkal akarta felszabadítani a szegényeket, jóllakatni az éhezőket, de nem is „isteni csoda” által, az emberi „szabad akaratot” megkerülve, hanem az egyetlen lehetséges módon: a megtért emberek közreműködésével. Ahogy hiteles tanítóhoz illik, példát is adott arra, hogyan képzelet programja megvalósítását: amikor hallgatói megéheztek, szétosztotta köztük a maga és tanítványi közössége ennivalóját; majd ezt ismét lelkére kötötte tanítványainak.

Most pedig Pál apostol leveléből hámozzuk ki a második üzenetet, de csak röviden és látszólag teológia mentesen: „Legyetek mindig derűsek!” Bizony fején találta Pál testvérünk a kereszténység lényegét, bizony a keresztény emberre a derű, a barátságosság, a kedvesség a jellemző. Ennek nem szabhat gátat a szegénység, a bántások, a betegségek, a halál és általában az élet nehézségei sem. A Jézust követni szándékozó embernek minden oka meg van a derűre, mert rendeltetésének megfelelően tudja felhasználni az életét és ez boldogsággal tölti el, ami tükröződik az arcán is. Erre a derűre, mondhatnánk, örömmre biztat bennünket az adventi koszorún a ma meggyújtott rózsaszín gyertya is.

A harmadik gondolat az ev. alapján így szólhatna: Ki vagy te? Miért ne lehetne magunknak szegezni a kérdést, amit keresztelő Jánostól kérdeztek az írástudók? Hogyan tekintek magamra, hogyan értelmezem saját magam: ki vagyok én? Bizony meg kell válaszolnunk ezt a kicsit kellemetlen kérdést, mert az istennek tetszésben való fejlődésünk szempontjából kikerülhetetlen. Segítse ezt a házi feladatunkat Bódás János, Ki van jelölve a helyed című verse, amellyel egyben derűs és örömteli Jézust váró és Őt követni akaró életet kívánok valamennyiünknek.

BÓDÁS JÁNOS:

KI VAN JELÖLVE A HELYED

Azért van síró, hogy vigasztald,
és éhező, hogy teríts asztalt.
Azért van seb, hogy bekösse kezed.
Vak, elhagyott azért van, hogy vezesd.
Azért van annyi árva, üldözött,
hogy oltalmat leljen karod között.
Azért roskadnak más vállai,
hogy terhüket te segítsd hordani.
Az irgalmat kínok fakasztják,
s mélység felett van csak magasság.
Ha más gyötrődik, vérzik, szenved,
azért van, hogy te megmutathasd:
mennyi szeretet van benned.

Megmutattad-e néha legalább?
Enyhült, s szépült-e tőled a világ?
Vagy tán kezdetől támadt foltra folt?
Ott is, hol eddig minden tiszta volt?

Ki vagy? Vigasznak, írnak szántak,
menedéknek, oszlopnak, szárnynak.

Ki van jelölve a helyed,
ne nyugodj, míg meg nem leled.

Csak ott leszel az, aminek
rendeltettél. – Másként rideg,
céltalan lesz az életed.

Mag leszel, mely köre esett,
elkallódott levél leszel,
mely a címzetthez nem jut el.

Gyógyszer, ami kárba veszett,
mit soh'se kap meg a beteg.

Rúd leszel, de zászlótan,
kalász leszel, de magtalan,
cserép, amiben nincsen virág,
s nem veszi hasznod sem az ég,
sem a világ.